

Sygn. akt III RC 42/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Świętochowska

Protokolant: Anna Krasowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z **powództwa D. S.**

przeciwko **C. S.**

o **alimenty**

- I. **Zasądza od pozwanej C. S., tytułem alimentów, na rzecz powoda D. S. kwotę po 200 (dwieście) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 20 lutego 2017 roku, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk powoda, wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;**
- II. **Oddala powództwo w pozostałym zakresie;**
- III. **Odstępuje od obciążania powoda kosztami w zakresie oddalonego powództwa;**
- IV. **Odstępuje od obciążania pozwanej kosztami sądowymi;**
- V. **Zasądza od pozwanej C. S. na rzecz powoda D. S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**
- VI. **Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.**

Sygn. akt III RC 42/17

UZASADNIENIE

Powód D. S., wystąpił z powództwem przeciwko matce C. S., o zasądzenie alimentów w kwocie po 1000 złotych miesięcznie, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności rat alimentacyjnych.

Pozwana C. S. uznała powództwo do kwoty po 100 złotych miesięcznie i wносиła o jego oddalenie w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód D. S. jest synem pozwanej C. S. i M. S.. Urodził się (...) w H.. Rodzice powoda C. S. i M. S. są rozwiedzeni prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 25 kwietnia 2017 roku w sprawie IC 302/16. W powyższym orzeczeniu Sąd ustalił miejsce pobytu małoletnich siostr powoda - W. i J. S. u matki o C. S.. Zasadził również na ich rzecz od ojca M. S. alimenty w wysokości po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich.

Powód D. S. ma 20 lat. Jest uczniem III K. gimnazjum Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w B.. Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 7 listopada 2016 roku został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności. W związku z niepełnosprawnością psychiczną, jego egzystencja jest całkowicie uzależniona od ciągłej obecności osoby trzeciej. Nie jest w stanie samodzielnie wykonywać podstawowych czynności dnia codziennego. Powód przez pięć dni w tygodniu mieszka w internacie, gdzie ma całodobową opiekę. Koszty jego pobytu w kwocie 400 złotych miesięcznie ponosi ojciec. Na sobotę i niedzielę przyjeżdża do ojca. Powód swoje miesięczne koszty utrzymania określa na kwotę 1200 złotych miesięcznie. Na powyższą kwotę składają się koszty mieszkania, wyżywienia, edukacji, dojazdów do szkoły, zakupu środków czystości, ubrań i obuwia. Powód otrzymuje rentę socjalną w kwocie 724 złote oraz zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 złote. Otrzymuje od ojca 150 złotych kieszonkowego miesięcznie. Korzysta z turnusów rehabilitacyjnych. Koszt jednego wyjazdu wynosi 1500 złotych.

Ojciec powoda M. S. ma 49 lat. Mieszka wraz z powodem oraz 18 -letnim synem A. we wsi W.. A. S. uczy się zawodu cukiernika, ma zawartą umowę o naukę o praktyczną zawodu. Z tego tytułu otrzymuje 140 złotych miesięcznie. M. S. nie pracuje zarobkowo. Z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawnym powodem otrzymuje świadczenie w kwocie 1300 złotych miesięcznie. Podejmuje prace dorywcze i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 500-600 złotych miesięcznie. Aby uzyskać prawo do powyższego świadczenia, wydzierżawił posiadane przez siebie gospodarstwo rolne o powierzchni 14 ha. Nie pobiera renty z tytułu dzierżawy ani też dopłat. Koszty utrzymania domowników określa na kwotę 1500 złotych miesięcznie. A. S. nie ma zasądzonych alimentów od matki.

Pozwana C. S. ma 46 lat. Od 4 lat pozostaje w nieformalnym związku. Mieszka w miejscowości S.. (...) pozwanej ma 56 lat, jest rencistą. Otrzymuje świadczenie w kwocie po 800 złotych miesięcznie. Pozwana nie pracuje zarobkowo. Jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Nie podejmuje prac dorywczych. Po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie rozwodowej zamieszkała z pozwaną jej małoletnie córki: W. w wieku 10 lat i J. w wieku 16 lat. Do tego czasu przebywały one w rodzinie zastępczej u dziadka macierzystego.

Z wyjaśnień pozwanej wynika, że w związku z zamieszkaniem u niej córek, będzie miała prawo do zasiłku rodzinnego na nie, świadczeń z programu 500 plus i alimentów od ich ojca. Pozwana podała, że ma problemy zdrowotne, ale leczy się jedynie u lekarza rodzinnego. Nie ma orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. C. S. określiła miesięczne koszty utrzymania powoda na kwotę 1000 złoty miesięcznie. Wyjaśniła, że nie może płacić na powoda większej kwoty niż 100 złotych, gdyż nie ma środków finansowych. Nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej.

Zgodnie z art. 133 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dzieci wystarczają na pokrycie kosztów ich utrzymania i wychowania.

Zakres świadczenia alimentacyjnego wyznacza przepis art. 135 § 1 kro wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych.

W sprawie nie może budzić wątpliwości, że zarówno C. S., jak i M. S., są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz wspólnego dziecka. Powód D. S. jest osobą pełnoletnią, jednakże z uwagi na stan zdrowia oraz orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej, z której dochód mógłby być przeznaczony na jego utrzymania. Powód nie posiada żadnego majątku, dysponuje jedynie świadczeniem w postaci renty socjalnej i zasiłku pielęgnacyjnego.

Wysokość alimentów wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionych, z drugiej strony wysokość świadczeń alimentacyjnych wyznaczają możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że sytuacja materialna rodziców powoda jest skromna. Zarówno ojciec powoda, jak i jego matka utrzymują się ze świadczeń z opieki społecznej. Pozwana ma obowiązek opiekowania się dwójką małoletnich córek, na które otrzymuje świadczenia z opieki społecznej oraz alimenty. Ojciec powoda ma orzeczony wobec córek obowiązek alimentacyjny w łącznej kwocie 800 złotych miesięcznie. Ponieważ M.

S. nie musi sprawować osobistej opieki nad synem, ma on możliwości podejmowania prac dorywczych. Winien on dołożyć w tym zakresie należytych starań i pokryć w swojej części koszty utrzymania syna,

Bezspornym w sprawie jest, że powód D. S. dysponuje miesięcznie kwotą 877 złotych. Na kwotę tę składają się: kwota 724 złotych renty socjalnej oraz 153 złote zasiłku pielęgnacyjnego. Z uwagi na wiek powoda, osobisty wkład ojca w jego wychowanie i utrzymanie, jest ograniczony. Z kwoty otrzymywanej przez powoda renty socjalnej i zasiłku pielęgnacyjnego jest on w stanie ponieść koszty pobytu w placówce oraz koszty dojazdu do niej. Przez okres pięciu dni powód ma zapewniona opiekę, wyżywienie i mieszkanie. W pozostałym zakresie jego koszty utrzymania winni ponosić jego rodzice.

Zdaniem Sądu, matka powoda ma ograniczone możliwości zarobkowe. Wynika to z jej wieloletniego bezrobocia, zamieszkania w miejscu oddalonym od zakładów pracy, braku wykształcenia. Jednakże winna ona łożyć na utrzymanie syna minimalną kwotę. Świadczenie to Sąd określił na 100 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie koszty utrzymania powoda winien ponosić on sam z otrzymywanych świadczeń oraz jego ojciec.

Wobec powyższego, w konsekwencji, w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone, dlatego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 133§1 kro w zw. z art. 135 kro.

Rygor natychmiastowej wykonalności co do punktu I wyroku nadano na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc - sąd odstąpił od obciążania nimi stron z uwagi na ich trudną sytuację materialną.